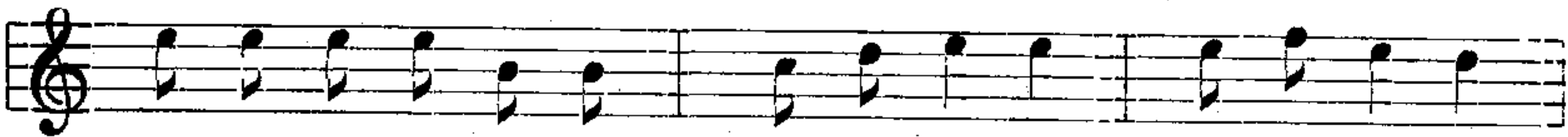

467.

Z Líšně.

Ješ-če jed-nó na rozchodnó za pa-nen-kó pu-do,

za pa-nen-kó pu-do, co sem si tak za-mi-lo-val,

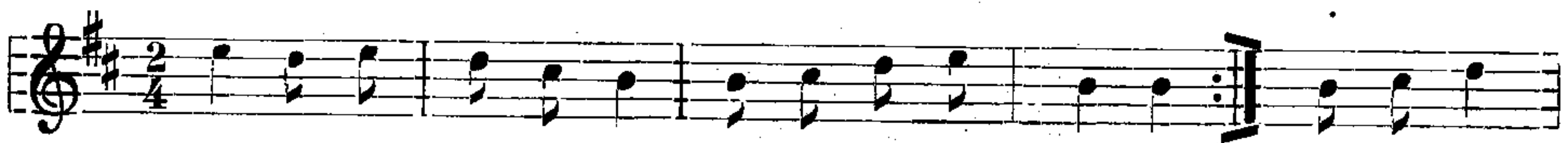
to mi-lo-vat bo-do, to mi-lo-vat bo-do.

Ješče jednó na rozchodnó
[: za panenkové púdo, :]
co sem si tak zamiloval,
[: to milovat bodo. :]

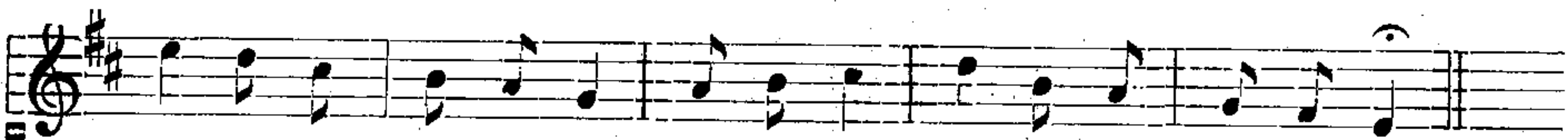
Ješče jednó, ješče dvakrát
[: za panenkové mosím :]
co sem si tak zamiloval,
[: to já dostat mosím. :]

468.

Z Viškovce u St. Hrozenkova.

Mírně.

Bo-že mój, otče mój, čo že já ro-bic mám, ga-lá-ne-

čky ně-mám ja, ho-ja, dzě že ju hľa-dac mám, du-ša má.

Bože mój, otče mój,
čo že já robic mám,
galánečky němám ja, hoja
dzě že ju hladac mám, duša má.

Kedz něbudzěš moja,
budzěš bratra mého,
ešče sa dostaněš, ja, hoja,
do rodu našého, duša má.

Cěče voda troja
do našeho dvora,
něúfaj sa šohaj, ja, hoja,
že já budzěm tvoja, duša má.

Kedz něbudzěš moja,
budzěš bratříčkova,
ešče ty mosíš byc, ja, hoja,
moja švagříčková, duša má.